

consiliul de mediere

OPERATOR DE DATE CU CARACTER PERSONAL NR. 10723

Str. Piața Sf. Ștefan, Nr. 7, Sector 2, București

Telefon: 021 315 25 28, Fax: 021 330 25 28, web: www.cmediere.ro, e-mail: secretariat@cmediere.ro

Consiliul de Mediere

www.cmediere.ro

București, 29 iunie 2013

Protest oficial al Consiliului de Mediere

Consiliul de Mediere, organismul național de control și reglementare în domeniul medierii **protestează oficial** împotriva modificărilor aduse Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator – modificări ce își propun subordonarea medierii profesiilor juridice, golirea de conținut a prevederilor legale și stoparea dezvoltării profesiei de mediator în România, modificări în contradicție cu reglementările europene în domeniu cu privire la care nu a fost consultat sau informat deși există o obligație legală în acest sens.

Consiliul de Mediere arată că, în 2011 România era nominalizată ca exemplu european de bune practici bucurându-se de o reală apreciere din partea forului european la capitolul mediere. Prin adoptarea de către Camera Deputaților a punctului 4 din LEGEA NR. 214/2013, cadrul legislativ intern devine contrar cerințelor solicitate României în domeniul medierii, impuse în anul 2006 ca și condiție în vederea aderării la Uniunea Europeană.

Consiliul de Mediere arată că această modificare legislativă, dincolo de imposibilitatea transpunerii în practică, ar permite unor persoane incompatibile cu activitatea de mediere să presteze anumite servicii de mediere, fără a avea competențe în domeniu, fără a îndeplini standardele de formare specifice profesiei de mediator și fără a exista mecanisme de control a calității serviciului furnizat.

Consiliul de Mediere apreciază că prezentul demers ar avea efecte contrare strategiei propuse de Guvernul României prin OUG nr. 4/2013, neconducând la creșterea calității actului de justiție și degrevarea instanțelor, din contră, contribuind la menținerea sau creșterea numărului ridicat de dosare aflate pe rolul instanțelor românești.

Pentru aceste considerente înțelegem să formulăm CERERE DE ABROGARE a pct. 4 din LEGEA NR. 214/2013 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe publicată în M.Of. 0388/28.06.2013 și CERERE DE RESPINGERE AMENDAMENTELOR LA O.U.G. 90/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 prin care avocații și notarii devin de drept mediatori – amendamente aflate pe masa Comisiei Juridice de la Camera Deputaților.

Astfel, pct. 4 al articolului unic al Legii 214/2013 prevede modificarea Legii medierii:

“4. După articolul VI se introduce un nou articol, articolul VII, cu următorul cuprins:

„Art. VII. - Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (1 ind. 2) se introduc două noi alineate, alineatele (1 ind.3) și (1 ind.4), cu următorul cuprins:

«(1 indice 3) Efectuarea procedurii de informare asupra avantajelor medierii poate fi realizată de către judecător, procuror, consilier juridic, avocat, notar, caz în care aceasta se atestă în scris.»

Motivele

care fundamentează prezenta cerere de abrogare și respingere vizează următoarele aspecte:

În România, medierea și organizarea profesiei de mediator este reglementată prin Legea nr. 192/2006, modificată și completată de Legea nr. 115/2012, modificată prin O.U.G. nr. 90/2012 și prin O.G. nr. 4/2013.

Potrivit art. 4 alin. 1 din Legea nr. 192/2006, medierea este o activitate de interes public; aceasta fiind definită chiar de la art. 1 din lege ca “o modalitate alternativă de soluționare a conflictelor, cu ajutorul unei terțe persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate, imparțialitate confidențialitate și având liberul consimțământ al părților”.

În mod esențial, medierea se bazează pe încrederea pe care părțile o acordă mediatorului, ca persoană aptă să faciliteze negocierile dintre ele și să le sprijine pentru soluționarea conflictului, prin obținerea unei soluții reciproc convenabile, eficiente și durabile.

Potrivit pct. 5 din Directiva 2008/52/CE, “*Obiectivul de a asigura un acces mai bun la justiție, ca parte a politicii Uniunii Europene de instituire a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, ar trebui să includă accesul la metode de soluționare a litigiilor atât pe cale judiciară, cât și extrajudiciară*”. Iar la pct. 6 “*Medierea poate asigura o soluționare extrajudiciară eficientă din perspectiva costurilor și rapidă a litigiilor în materie civilă și comercială, prin intermediul unor proceduri adaptate nevoilor părților. Este mai probabil ca acordurile rezultate din mediere să fie respectate voluntar și să mențină o relație amiabilă și durabilă între părți*”.

Prin Legea nr. 115/2012, care a modificat art. 2 alin. 1 al legii, s-a introdus obligația persoanelor fizice și juridice de a participa la o ședință de informare cu privire la avantajele medierii, obligație activă inclusiv după declanșarea unui litigiu în fața instanțelor de judecată. Conform art. VI din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 4/2013, dispozițiile alineatului (1²) al articolului 2 din Legea nr. 192/2006 intră în vigoare la 1 august 2013.

Scopul acestei prevederi legale este ca mediatorul să aducă la cunoștința părților avantajele, efectele, regulile și limitele medierii adaptate la situația concretă.

Conținutul informării prealabile va cuprinde, fără a se limita, aspectele esențiale privind definiția și principiile medierii, explicarea rolului mediatorului, a drepturilor și obligațiilor părților, avantajele medierii, efectele acordului de mediere în cazul în care se ajunge la o înțelegere.

În mod esențial, pentru respectarea rațiunii normei legale menționate, informarea se realizează de către mediator pentru toate părțile aflate în conflict, în întâlniri comune sau separate, în funcție de circumstanțele cauzei și de decizia mediatorului, raportat la elementele particulare ale cazului de conflict. În acest sens, mediatorul trebuie să transmită invitație/i scrisa/e către toate părțile în dispută, în conformitate cu prevederile art. 43 alin. 1 din Lege.

Introducerea prin pct. 4 al articolului unic al Legii 214/2013 a posibilității că procedura de informare să fie realizată de alte persoane decât mediatorii autorizați și special instruiți conform Legii nr. 192/2006, precum și propunerea de amendament la O.U.G. 90/2012 prin care avocații și notarii devin de drept mediatori contravin grav scopului urmărit de legiuitor în

reglementarea medierii și informării prealabile asupra avantajelor medierii, astfel:

- Prin modificarea adusă, nu se garantează în nicio formă respectarea principiilor fundamentale ale procedurii medierii, respectiv neutralitatea, imparțialitatea, confidențialitatea; mediatorii autorizați care nu respectă aceste principii în cadrul ședinței de informare prealabilă și a restului procesului de mediere sunt supuși sancțiunilor disciplinare în condițiile Legii nr. 192/2006.

Astfel, *neutralitatea* presupune obiectivismul mediatorului raportat la conflictul părților și, spre deosebire de instanța de judecată, unde judecătorul se implică și decide, mediatorul lasă părțile să ajungă singure la o soluție unanim acceptată, să negocieze singure asupra drepturilor lor, mediatorul neimplicându-se în decizia lor. *Imparțialitatea* determină mediatorul să abordeze un tratament echidistant, egal față de părțile din mediere. Imparțialitatea asigură granița dintre empatie și simpatie sau antipatie, stări prin care putem determina facilitarea comunicării între părți. Întreaga procedură se desfășoară sub semnul *confidențialității* tuturor informațiilor pe care părțile și le aduc reciproc la cunoștință, întrucât legea impune mediatorului autorizat obligația păstrării secretului asupra acestora.

Nerespectarea principiilor fundamentale ale neutralității, imparțialității și confidențialității conduce la golirea de conținut a însuși conceptului de mediere și menținerea acestei prevederi modificatoare atrage după sine distrugerea unei întregi profesii, clădită în România începând cu anii 2000 prin proiectele Ministerului de Justiție sprijinite de Ambasada SUA și care acum a ajuns la un număr de cca 7000 de profesioniști.

Mentținerea prevederilor modificatoare citate ar însemna distrugerea unei profesii și a unui corp profesional însemnat și în plină dezvoltare, golirea de conținut a însuși conceptului de mediere și căderea în derizoriu a acestei proceduri eficiente și civilizate.

Nu în ultimul rând, s-ar ajunge la afectarea gravă a evaluării sistemului de justiție din România de către organismele europene, pentru că se blochează dezvoltarea unui sistem alternativ la justiția clasică, obligație impusă Statelor Membre prin norme europene tocmai din cauza numeroaselor discuții privind eficiența și credibilitatea justiției clasice.

- Modificarea introdusă prin pct. 4 al Legii 214/2013 și prin noul amendament propus la O.U.G. 90/2012 în discuție aduc discriminarea, atât prin raportare la ceilalți mediatori, cât și prin raportarea la celelalte profesii liberale, prin menționarea posibilității avocaților și notarilor de a efectua informări despre mediere și medieri, în cadrul reglementărilor specifice profesiei lor, deoarece înseamnă că toți ceilalți trebuie să urmeze cursuri de mediere, mai puțin avocații și notarii.

Ori, pe de o parte, toate categoriile profesionale prevăzute (judecător, procuror, consilier juridic, avocat, notar) nu au pregătirea necesară practicii medierii, astfel încât activitatea de mediere riscă să fie furnizată de către persoane nespecializate, fără pregătire în conducerea și desfășurarea procedurii de mediere.

In mod esențial, profesia de mediator nu face parte din categoria profesiilor juridice. Mediatorul folosește tehnici variate pentru a comunica împreună cu părțile și pentru a le ajuta să ajungă la o înțelegere găsită numai de părți.

Mediatorul ajută părțile să-și gestioneze sentimentele, emoțiile și prioritățile, astfel încât să poată ajunge la un compromis. Toate aceste abilități expuse anterior nu fac obiectul expertizei categoriilor profesionale cuprinse în pct. 4 al proiectului de lege citat.

- De asemenea, prin înscrierea categoriilor judecător, procuror, consilier juridic, avocat, notar în rândul celor care pot efectua informarea despre mediere și medieri, aceștia dobândesc drepturi, fără însă ca activitatea lor să poată fi verificată din punct de vedere al calității și legalității și fără posibilitatea aplicării unor sancțiuni de către **Consiliul de Mediere** în cazurile prevăzute de lege.

Pe de altă parte, mediatorii autorizați până la apariția acestei legi (printre care se află inclusiv avocați, notari, consilieri juridici) sunt supuși autorității disciplinare a **Consiliului de Mediere** în condițiile legii, condiție esențială în asigurarea calității serviciului de mediere și protecției consumatorilor acestui serviciu.

- Modificarea efectuată prin Legea 214/2013 nu ține cont de incompatibilitatea profesiei de judecător și procuror cu orice altă profesie.

Legislația internă este confirmată și completată de legislația europeană în domeniu, respectiv:

1. Directive 2008/52/EC of the European Parliament and of the Council of 21 May 2008 on certain aspects of mediation in civil and commercial matters (Official Journal L136, 24.5.2008, 3 ff.).
2. Regulation 2001/44/EC of the Council of 22 December 2000 on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters (Official Journal L12, 16.1.2001, 1 ff.).
3. UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation, A/RES/57/18 (2002).
4. Recommendation R (98) 1 of the Committee of Ministers to member states on family mediation of 21 January 1998.
5. Recommendation Rec (2002)10 of the Committee of Ministers to member states on mediation in civil matters of 18 September 2002, <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=306401&Site=CM>
6. Council Directive 2002/8 of 27 January 2003 to improve access to justice in cross-border disputes by establishing minimum common rules relating to legal aid for such disputes (Official Journal L 26, 31.1.2003, 41 ff.).
7. Council Regulation 2201/2003 of 27 November 2003 concerning jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in matrimonial matters and the matters of parental responsibility, repealing Regulation 1347/2000 (Official Journal L 338, 23.12.2003, 1 ff.).
8. Commission Recommendation 98/257 of 30 March 1998 on the principles applicable to the bodies responsible for out-of-court settlement of consumer disputes (Official Journal L 115, 17.4.1998, 31 ff.).
9. Commission Recommendation 2001/310 of 4 April 2001 on the principles for out-of-court bodies involved in the consensual resolution of consumer disputes (Official Journal L 109, 19.4.2001, 56 ff.).
10. European Code of Conduct for Mediators, http://ec.europa.eu/civiljustice/adr/adr_ec_code_conduct_en.pdf

Pe cale de consecință, solicităm stoparea inițiativelor legislative care încearcă știrbirea identității profesiei de mediator, prin atentarea la principiile fundamentale statuate în legislația europeană, profesie consacrată la nivel european prin normele menționate prin abrogarea prevederii legale citate și respingerea amendamentului la O.U.G. 90/2012 aflat în discuția Comisiei Juridice. Subliniem că profesia de mediator nu face parte din cadrul profesiilor juridice, viziune confirmată și de Punctul de vedere al Consiliului Superior al Magistraturii.

Prezentul PROTEST OFICIAL a fost transmis către: Administrația Prezidențială, Camera Deputaților – plen și Comisia Juridică, Comisia Europeană, Parlamentul European, Ambasada S.U.A., Ministerul Justiției, Avocatul Poporului, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Consiliul Superior al Magistraturii, Grupurile parlamentare din Senat și Camera Deputaților

Consiliul de Mediere atenționează ca textele de lege în cauză expun România la sancțiuni din partea Comisiei Europene, pot activa clauze de monitorizare a României la capitolul Justiție, pot influența Mecanismul de Cooperare și Verificare la care România este supusă și afectează întreaga societate românească prin furnizarea de servicii necalificate, de către persoane nespecializate în domeniul medierii, ACTIVITATE DE INTERES PUBLIC:

Consiliul de Mediere din România

Dorin Valeriu Bădulescu,

Președinte

Zeno-Daniel ȘUȘTAC

Vicepreședinte

Zeno Șuștac

Anca-Elisabeta CIUCĂ

Membru

Ion DEDU

Membru

Ion Dedu

Gabriela-Gyongy MIHUȚ

Purtător de cuvânt

Membru Comisia Permanentă

Gyongy Mihut

Ioana-Adina MARIN

Membru

Ioana-Adina Marin

Angelica-Elisabeta MOCAN

Membru Comisia Permanentă

Angelica-Elisabeta Mocan

Mugur-Bogdan MITROI

Membru

Mugur-Bogdan Mitroi

Ștefan COSTE

Membru Comisia Permanentă

Ștefan Coste